

[Borgbjerg.]

nødvendigt —, men nu at blive saa bange af økonomiske Grunde overfor et saadant beskedent Udvalg det synes jeg dog er en Smule selvmodsigende. Det ærede Medlems egen Regering var med til at nedsætte Forsvarskommissionen og var med til at nedsætte den store Skolekommission; de var meget dyrere end det Udvalg, der her kan blive Tale om. Man mente den Gang, og med Rette, at disse Kommissioner kunde forberede Resultater. Det er af samme Grund, vi vil have dette Udvalg, det er derfor, vi ikke mener, det er nok at staa op her og stille et Forslag, og saa faar vi en akademisk Debat derom, og siden begrave det i et Udvalg. Nej, vi vil netop have den Forberedelse, som paa mangfoldige Felter indenfor det parlamentariske Liv bedst kan ske gennem en Kommission eller et Udvalg.

Det kan ikke nægtes, at Parlamentarismens Modstandere er stærkt interesserede i altid at angribe og lægge for Had alle parlamentariske Kommissioner og Udvalg, men Parlamentarismens Moderland England viser bedst, til hvilken uhyre Nytte og til hvilken overordentlig Fordel saadanne Kommissioner kan være, og jeg synes ikke, det radikale Parti skulde begynde at deltage i dette antiparlamentariske Giftsæteri, for parlamentariske Kommissioner og Udvalg kan under visse Omstændigheder være nødvendige og gavnlige, og det ærede Medlems Parti har selv i højeste Grad praktiseret det. I 1925 var der ikke Tale om, at det ærede Medlem og hans Parti var bange for af økonomiske Grunde at nedsætte Kommissioner og Udvalg. Hvorfor kommer man saa her i sidste Øjeblik og begynder at stille økonomiske Betænkeligheder op? Det forstaar jeg ikke. Det er ikke helt tiltalende.

Hvad Tidsbegrænsningen angaar, kan der naturligvis forhandles derom. Det vil sige, vi kan tale om det, der kan gives forskellige Tilsagn, og det er allerede sket; for saa vidt er et Udvalgsarbejde overflødig. Men hvis det ærede Medlem vil have en Ændring derom vedtaget i Lovforslaget, som det nu foreligger, vil jeg paa det allerbestemteste fraraade det, og jeg vil stemme imod det af den simple Grund, at det er ganske unødvendigt og overflødig, fordi det for det første er en Selvfølge, at dette Udvalg skal arbejde saa hurtigt som muligt. Men for det andet vil det have den Bivirkning, at saa skal Lovforslaget sendes tilbage til Landstinget, og der ligger Hunden begravet; det er den eneste Hensigt dermed.

Dersom man blot faar ændret et eneste Punktum eller et eneste Komma, er man fra den Side ganske lige glad med Indholdet deraf. Det gælder blot om at faa en lille Forandring i Forslaget, saaledes at det kan komme tilbage til Landstinget. Der har det været før, 4 Gange, inden det kunde afgøres deroppe, men nu er det afgjort. Det er ellers ikke saa tidt, vi faar en Afgørelse i Landstinget, vi er tilfredse med. At vi saa skulde udsætte det for endnu en Gang at blive underkastet Sygdomsforfald og Tilfældigheder, nej, saa meget Opportunist og saa praktisk er jeg, at det gaar jeg ikke med til, det lægger jeg ikke Skjul paa. Hvis nogen vil spænde Ben for en Sag, jeg ønsker fremmet, og de vil bruge et saadant Middel, saa gaar jeg ikke med, Hensigten her er for tydelig.

Jeg vil ikke udsætte Forslaget for, at 3—4 nye Sygdomstilfælde skal kunne omstøde en Afgørelse, der er truffet i det andet høje Ting, og som praktisk er Udtryk for dette Tings Villie. Den Afstemning, som fandt Sted forleden i Landstinget, var jo ikke tilfældig. Nogle Fraværelser o. s. v. spillede en Rolle ligesom i Fjor og tidligere; men det er aabenbart, at Afstemningen er det bestemte Udtryk for Landstingets Flertals Villie, at denne Sag skal fremmes. Ja, den er meget mere, den er i Virkeligheden Udtryk for Venstres inderste Ønske. De stemte ganske vist imod og gaar imod Flertallet, de vil ikke have et egentligt Medansvar; men inderst inde ser Venstre meget hellere Lovforslaget gennemført nu og Udvalg nedsat, end de ser, at det skal ligge til valgpolitisk Brug f. Eks. ved de kommende Landstingsvalgs Afholdelse i Ringkøbing Amt; de vil meget hellere have det gennemført nu. Der faldt jo herom nogle Udtalelser i det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersens Tale i Gaar, som sikkert Venstremænd her i Salen har lyttet stærkt til; jeg siger ikke, det var det mest tiltalende Element i det ærede Medlems Tale. Nej, de vil gerne have den Sag afgjort nu, og Landstinget vil have den afgjort.

De fleste ved vist ogsaa, at da en kirkelig Deputation i Fjor anmodede Landstingets Formand om at faa den afgjort, sagde han, at det kunde han ikke love dem, men inden de gik ud af Døren, sagde han til dem: Ja, De skal alligevel ikke være bekymrede, for den er i Orden, Udvalget bliver vedtaget. Det skete nu ikke, men det var et Ulykkestilfælde, fordi en enkelt Socialdemokrat blev syg; men Venstres